

щото мя втресе и силно главоболие мя снамъри.

21. Каква скърбъ мя обзе, като ся намирахъ въ таквось жалостно състояніе безъ най-малкъ помощъ и растухъ отъ нѣкого. Колко желаяхъ тогази грыжытъ и пригодаваніята които любезната ми майка полагаше, когато мя виждаше нѣщо болепъ като бѣхъ малъкъ, и колко ми ставаше мъчно и криво като си прѣговаряхъ въ умѣтъ горестъ-тъ съ койкто неблагоприятный азъ ѣхъ напоихъ съ непослушаніето си; и друго облеженіе не намървахъ, освѣнъ да призовавамъ Божіѣтъ помощъ, при всичкото си лоше състояніе което въ три дни наредъ ся осъщахъ.

— На 25. Страшно мя болеше главата; треската бѣ силна и мя държа седьмъ часа; послѣ ся испотихъ твърдѣ много и слѣдователно отслабихъ и отпадохъ твърдѣ много.

26. Осъцахъ ся че бѣхъ нѣкакъ по-добръ; пощѣ ми ся сочиво (чорба, супа)